

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 914

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 octombrie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI				
10.	2	funcțiune și casării, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului 10–13		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
Decizia nr. 365 din 29 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–4	424.	— Decizie privind constatarea încetării exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Corneliu Cîrstea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Antreprenoriatului și Turismului	14
Decizia nr. 382 din 4 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice	5–8	425.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		426.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Sorin Ștefan Decă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației....	15
932.	9	427.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta Butunoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Galați	15
933.				

ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind numirea în funcție a unui adjunct al Avocatului Poporului

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată,
la propunerea Avocatului Poporului,
cu avizul comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului României,

Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ionel Nicolae se numește în funcția de adjunct al Avocatului Poporului pentru domeniul „prevenirea torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante în locurile de detenție, prin Mecanismul Național de Prevenire”, pe o durată de 5 ani.

Această hotărâre a fost adoptată de Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința comună din 10 octombrie 2023.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIHAI-SORIN CÎMPEANU

București, 10 octombrie 2023.
Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 29 iunie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Turbatu în Dosarul nr. 3.608/118/2016 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.637D/2019.

2. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, acordat la cererea autorului excepției de neconstituționalitate în vederea asigurării dreptului la apărare. Totodată, învederează Curții că autorul excepției a transmis la dosar note scrise în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

3. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând că, în opinia sa, se creează o discriminare între acele persoane care cunosc existența falsului și pot să apeleze la procedura înscrierii în fals în termenul prevăzut de textul de lege criticat și persoanele care nu au cunoștință de existența falsului ori iau cunoștință la termenele ulterioare de folosirea înscrisului

fals. Situațiile sunt similare, în sensul că este vorba despre un act fals, dar tratamentul este în mod nejustificat diferit, sub aspectul termenului în care se poate cere constatarea falsului. Se încalcă, totodată, dreptul de acces liber la justiție, în cauză fiind vorba despre un dosar care se judecă pe baza unor acte obiectiv false. Susține că este nesocotit și principiul proporționalității, care presupune existența unui echilibru între mijloacele folosite de legiuitor și drepturile afectate. Precizează că actele false nu își pierd acest caracter ca urmare a faptului că este depășit termenul de înscriere în fals a acestora. Arată că există și o neclaritate cu privire la noțiunea de „folosire a înscrisului”, instanțele având o jurisprudență complet divergentă în această privință. Ca atare, partea interesată nu are o reprezentare precisă cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul în care trebuie să solicite înscrierea în fals. Consideră că ar fi fost necesar ca textul să prevadă că solicitarea se poate face de la momentul la care s-a luat cunoștință de existența falsului, având în vedere, de exemplu, că întâmpinarea nu se comunică, astfel că partea nu poate lua cunoștință de actele false depuse. Mai susține că se încalcă și dreptul la un proces echitabil, cu referire la egalitatea armelor, întrucât falsul se acoperă prin depășirea termenului criticat. Acest drept este afectat în esența sa, întrucât judecarea în baza unor acte false nu are cum să se realizeze în cadrul unui proces echitabil. Totodată, accesul liber la justiție nu este garantat atunci când o parte poate să folosească acte false, iar cealaltă parte nu poate să se apere împotriva acestor falsuri.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, ci poate fi supus unor limitări, cu condiția ca acestea să nu afecteze însăși substanța dreptului. Consideră că își mențin valabilitatea cele reținute de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 770 din 29 noiembrie 2018.

6. Solicitând cuvântul în replică, autorul excepției arată că nu se poate invoca imperativul respectării disciplinei procesuale în situația în care partea află despre înscrisul fals după trecerea termenului prevăzut de textul criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 2 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.608/118/2016, **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marian Turbatu într-o procedură de insolvență.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile de lege criticate îngrădesc dreptul părții de a denunța ca fals un înscris folosit în proces de partea adversă de la momentul la care cunoaște sau are suspiciunea rezonabilă că înscrisul depus în fața instanței este un fals. Momentul la care află că înscrisul respectiv este un fals poate fi un moment mult ulterior depunerii acestuia, iar nu momentul impus de prevederile art. 304 din Codul de procedură civilă, adică primul termen de judecată după depunerea acestuia în instanță. Înscrisul fals depus poate fi, ca în cazul de față, împuternicirea avocațială dată în baza unui contract de reprezentare juridică în care semnătura nu aparține presupusului client, ceea ce ar dovedi lipsa unui mandat legal de reprezentare.

9. Se arată că, în cauzele în care probele apar pe parcursul procesului, ar fi inacceptabil și inadmisibil, prin prisma unui proces echitabil, ca judecătorul să ia o decizie pe baza unui act fals, iar partea să nu îl poată înscrie în fals. Se susține că este încălcat principiul egalității, producându-se o discriminare între

părțile care știu de la început că au fost falsificate acte, față de cele care iau cunoștință pe parcursul procesului de faptul că un înscris ar fi fals. Se încalcă astfel și dreptul la un proces echitabil, în care părțile trebuie să beneficieze de dreptul la egalitate în apărare, precum și dreptul la aflarea adevărului în cauză. Atât timp cât prin acte false se dorește inducerea în eroare a judecătorilor în vederea obținerii unui avantaj financiar în scopuri frauduloase și creării aparentei legalități prin decizii judecătorești, nu se mai poate vorbi despre un proces echitabil. Se încalcă, totodată, și principiul aflării adevărului, în cauze în care semnăturile au fost contrafăcute, autorul excepției precizând că, în cazul de față, contractul aflat la dosarul penal are alte semnături față de cele de la dosarul civil, fapt ce arată că semnăturile sunt falsificate și pune judecătorul în situația de a nu putea să denunțe înscrisul ca fals. Se arată că se ajunge la interpretarea potrivit căreia oricine trebuie să se înscrie preventiv în fals, astfel încât, dacă apar pe parcursul procesului indicii că actul ar putea fi fals, partea să nu piardă termenul.

10. **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise și documentele depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Dacă cel mai târziu la primul termen după prezentarea unui înscris folosit în proces una dintre părți declară că acesta este fals prin falsificarea scrierii sau semnăturii, ea este obligată să arate motivele pe care se sprijină.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Acces liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare*. Se invocă, de asemenea, și dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă au mai format obiectul controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 770 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iunie 2019, paragrafele 20—22, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa, a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005).

17. Totodată, Curtea a apreciat că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, acesta presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

18. Curtea a remarcat că în același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 478 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragrafele 15 și 16).

19. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că, în materie procedurală civilă, sancțiunile sunt definite, în doctrină, drept măsuri cu caracter de constrângere menite să garanteze respectarea normelor juridice care prescriu formele și condițiile după care trebuie să se desfășoare activitatea judiciară în cauzele civile. Ele îndeplinesc o dublă funcție: de a-i preveni pe participanții la procesul civil să respecte disciplina procesuală și de a-i sancționa pe cei care o încalcă. Acestea pot fi nulitatea, decăderea, perimarea, suspendarea cauzei, amenzile judiciare, prescripția dreptului de a cere executarea silită, despăgubirile pentru partea prejudiciată etc. (a se vedea Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 76).

20. În fine, Curtea a constatat că textele legale criticate reprezintă expresia voinței legiuitorului de a asigura celeritatea desfășurării procesului în vederea asigurării soluționării cauzelor într-un termen rezonabil (Decizia nr. 770 din 29 noiembrie 2018, precizată, paragraful 23).

21. Cele statuate în jurisprudența menționată își păstrează valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate. În plus, aplicând în cauza de față considerentele de principiu mai sus expuse, Curtea constată că

textul de lege criticat asigură stabilitatea și securitatea circuitului juridic civil, contribuind la impunerea disciplinei procedurale inerente soluționării definitive a cauzelor.

22. Instanța de contencios constituțional reține, de asemenea, că prevederile de lege supuse controlului nu aduc atingere dreptului de acces liber la justiție în substanța sa, având în vedere că partea interesată are posibilitatea legală de a solicita constatarea falsului chiar și în cazul în care a depășit termenul procedural prevăzut de art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Acest lucru nu se va realiza însă în cadrul procesului civil, ci prin intermediul unei sesizări adresate organelor de cercetare penală competente să investigheze falsul prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 322 din Codul penal — *Falsul în înscrisuri sub semnătură privată*, existând ulterior posibilitatea formulării căii extraordinare de atac a revizuirii, în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 3. Așadar, intervenirea sancțiunii decăderii pentru depășirea termenului procedural prevăzut de dispozițiile legale criticate (și anume primul termen după prezentarea unui înscris folosit în proces) nu constituie un obstacol absolut în ceea ce privește constatarea împrejurării că respectivul înscris este fals prin falsificarea scrierii sau semnăturii.

23. Din această perspectivă, nu se poate reține nici critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor art. 16 din Constituție prin instituirea unei inegalități de tratament între părțile din proces și nici încălcarea dreptului la un proces echitabil, cadrul legal instituind un mecanism procedural apt să asigure respectarea principiului egalității armelor în proces.

24. În ceea ce privește situația concretă din cauză, în care înscrisul defăimat ca fals îl constituie o împrumutnicire avocațială și contractul de asistență juridică aferent, Curtea constată că autorul excepției ridică o problemă de interpretare și aplicare a legii la speță. Or, aceste aspecte excedează controlului de constituționalitate, instanța judecătorească investită cu soluționarea litigiului principal având competența exclusivă de a aprecia dacă și în ce măsură acestea se înscriu în noțiunea de înscrisuri probatorii, la care face referire subsecțiunea Codului de procedură civilă din care face parte textul de lege criticat, și, implicit, dacă este sau nu incidentă procedura reglementată de art. 304—308 din codul menționat. Unificarea practicii judiciare divergente care ar exista, potrivit susținerilor autorului excepției, la nivelul diverselor instanțe cu privire la această problemă se poate realiza doar de către Înalta Curte de Casație și Justiție, pe calea unui recurs în interesul legii.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Turbatu în Dosarul nr. 3.608/118/2016 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 4 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice

Marian Enache — președinte
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22⁸ alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, excepție ridicată de Mihai Cătălin Savu în Dosarul nr. 19.659/303/2019 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 70D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Având în vedere scopul pentru care a fost instituit un ordin de protecție provizoriu și faptul că acesta este supus controlului unei instanțe judecătorești, nu sunt încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 19.659/303/2019, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22⁸ alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mihai Cătălin Savu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva ordinului de protecție provizoriu.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că neconstituționalitatea dispozițiilor criticate în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție trebuie analizată prin raportare la disproporția față de alte prevederi ale Legii nr. 217/2003. Astfel, chiar în cuprinsul dispozițiilor art. 30 din această lege, se arată că hotărârea prin care se soluționează cererea de emiteră a ordinului de protecție este supusă numai apelului. Prin inserarea, în cuprinsul aceluiași act normativ, a posibilității de a ataca exclusiv hotărârea prin care s-a dispus emiteră sau neemiteră ordinului de protecție propriu-zis se creează o disproporție între drepturile părților cu interese contrare, întrucât soluția

pronunțată pentru emiteră ordinului propriu-zis poate fi atacată, pe când hotărârea pronunțată privitor la ordinul provizoriu rămâne definitivă și nu mai poate fi pusă în discuție. Suprimarea căii de atac în cauză, în care se judecă legalitatea emiterii ordinului de protecție provizoriu, prin același act normativ prin care se permite atacarea hotărârii primei instanțe în cauza în care se judecă emiteră ordinului de protecție propriu-zis, arată intenția legiuitorului de a da o importanță sporită acestei din urmă cauze, dată fiind perioadă relativ scurtă pentru care este emis ordinul provizoriu, spre deosebire de perioada pentru care poate fi emis un ordin de protecție propriu-zis. Or, nu se poate permite conturarea unui astfel de principiu fără a se analiza anterior impactul real pe care îl are emiteră chiar și a unui ordin de protecție provizoriu. Efectele, consecințele și impactul emiterii unui ordin de protecție nu se cuantifică numai după durata de timp pentru care acesta este în ființă, ci și după alte criterii, respectiv consecințele pe termen lung asupra carierei, vieții de familie și sociale a celui împotriva căruia se instituie, putând avea efecte de restrângere a drepturilor de exercitare a autorității părintești în viitor ori asupra posibilității concrete de obținere a unui loc de muncă într-un anumit sector de activitate. În acest context, este imperios ca analiza legalității emiterii ordinului de protecție provizoriu să fie făcută cu la fel de mult interes și să existe aceleași pârghii de contestare a deciziei unei instanțe de fond ca și în situația emiterii ordinului de protecție propriu-zis. Astfel, în raport cu prevederile art. 30 din Legea nr. 217/2003, se creează un dezechilibru vădit între drepturile subiecților procesuali implicați, până la urmă, în aceeași cauză și se conturează o notă discriminatorie între drepturile procesuale ale celui împotriva căruia se emite ordinul de protecție provizoriu și drepturile procedurale ale celui în favoarea căruia s-a emis acesta. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat faptul că în cazul în care persoane aflate în situații analoage sau comparabile beneficiază de un tratament diferențiat, fără o justificare obiectivă sau rezonabilă, se încalcă dispozițiile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În același sens, principiul egalității a fost afirmat de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene ca un principiu general al dreptului european, iar potrivit jurisprudenței instanței europene, principiul egalității nu este compatibil cu tratamentul diferit aplicat unor situații comparabile, cu excepția existenței unei justificări obiective.

6. Referitor la încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, se arată că accesul liber la justiție este consacrat, ca drept cetățenesc fundamental, prin art. 6 paragraful 1 din Convenție, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Acest drept de acces la justiție trebuie să fie unul efectiv, și nu doar iluzoriu, iar limitarea dreptului de acces

la justiție poate fi permisă numai în măsura în care nu este atinsă substanța acestui drept de liber acces la justiție. În acest sens, se invocă Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragrafele 36 și 39, prin care s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. De asemenea, prin Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, Curtea Constituțională a stabilit că lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic. Aceste considerente sunt și cele pentru care Curtea Constituțională a ales în practica sa recentă să își reconsidere jurisprudența și să stabilească noi exigențe în sarcina legiuitorului ori să adapteze exigențele constituționale deja existente în diverse domenii ale dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, paragrafele 19—21). Se mai susține că trebuie avută în vedere împrejurarea că procedura de emitere a ordinului de protecție, chiar și provizoriu, deși nu prezintă caracter penal potrivit legii naționale, are un caracter punitiv, restrictiv de drepturi și preventiv, vizând asigurarea respectării unui drept important, respectiv acela al respectării integrității fizice și psihice între membrii de familie, astfel încât lipsa unei căi de atac aduce atingere — în substanța sa — dreptului de acces liber la justiție, astfel cum este consacrat în art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012), precum și în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează în mod absolut asupra necesității existenței dublului grad de jurisdicție în materie penală. În acest sens, dispozițiile art. 221 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 217/2003 arată că existența riscului iminent, condiție necesară pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, rezultă și din probele strânse potrivit prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, atunci când actele de violență domestică fac obiectul cercetării sub aspectul săvârșirii unor fapte care intră sub incidența dispozițiilor art. 199 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.

7. Referitor la încălcarea prevederilor art. 129 din Constituție, se susține că, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa recentă, aceste norme constituționale nu cuprind dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să aibă în vedere să asigure părților posibilitatea efectivă, reală, concretă, și nu iluzorie, de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă și totodată a stabilit că lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, paragraful 16, și Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, paragraful 18). Or, prin prevederile art. 22⁸ alin. (5) din Legea nr. 217/2003 — act

normativ adoptat după publicarea unei serii de decizii ale Curții Constituționale prin care s-au arătat importanța și necesitatea existenței unui control judecătoresc eficient și real — se încalcă în mod vădit dispozițiile constituționale și se limitează accesul la exercitarea unei căi de atac împotriva hotărârii date de o instanță de fond, fără a se ține cont de cerințele normelor constituționale care impun conferirea unei protecții efective a drepturilor și libertăților fundamentale. Astfel, interpretarea prevederilor art. 129 din Constituție nu poate fi decât una singură, și anume aceea că hotărârile judecătorești pot fi atacate de părțile interesate și de Ministerul Public numai în condițiile legii, însă legea trebuie să asigure existența cel puțin a unei căi de atac.

8. **Tribunalul București — Secția a IV-a** civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, eliminarea căii de atac împotriva soluției pronunțate cu privire la contestația împotriva ordinului de protecție provizoriu și lipsirea părții de posibilitatea de a supune controlului judiciar o asemenea soluție constituie o măsură excesivă ce depășește cadrul constituțional referitor la exercitarea căilor de atac. Deși legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, în cauză, prin consacrarea caracterului definitiv al soluției astfel pronunțate, a fost eliminată singura cale de atac existentă în această materie, respectiv apelul. O astfel de soluție legislativă este disproporționată în raport cu scopul urmărit și nu își găsește justificarea. În plus, dezideratul celerității nu se poate realiza cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale. Așadar, prin consacrarea caracterului definitiv al hotărârii prin care se soluționează contestația împotriva ordinului de protecție provizoriu și eliminarea în acest mod a controlului judiciar al soluțiilor pronunțate în această materie se aduce atingere accesului liber la justiție în substanța sa, încălcându-se astfel prevederile art. 21 din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost menționat în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 22⁸ alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu următorul cuprins: „*Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.*” Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 217/2003 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 15 octombrie 2020, articolele fiind renumerotate, art. 22⁸ alin. (5) devenind art. 35 alin. (5) din Legea nr. 217/2003, cu același conținut normativ, astfel încât acesta constituie obiect al

excepției de neconstituționalitate asupra căreia Curtea urmează să se pronunțe.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 8 privind accesul la instanțele judecătorești din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 privind accesul la justiție din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat face parte din capitolul IV — *Ordinul de protecție provizoriu* din Legea nr. 217/2013 și prevede că hotărârea prin care se soluționează contestația împotriva ordinului de protecție provizoriu este definitivă. Pornind de la scopul instituirii unui ordin de protecție provizoriu, și anume diminuarea riscului iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică [scop precizat în art. 28 alin. (1) din Legea nr. 217/2003], legiuitorul a reglementat procedura emiterii ordinului de protecție provizoriu, stabilind în secțiunea 1 a capitolului IV din Legea nr. 217/2003 competența și condițiile de fond pentru emitere, în secțiunea 2 reguli privind verificarea sesizărilor privind violența domestică, în secțiunea 3 condiții de formă pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, în secțiunea 4 măsuri de protecție ce se pot dispune prin ordinul de protecție provizoriu, în scopul diminuării riscului constat, în secțiunea 5 norme privind punerea în aplicare a ordinului de protecție provizoriu, în secțiunea 6 reguli privind confirmarea și contestarea ordinului de protecție provizoriu. Astfel, prin ordinul de protecție provizoriu se dispun, pentru o perioadă de 5 zile, una sau mai multe măsuri de protecție, apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constat, dintre următoarele obligații sau interdicții: a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate; b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor în locuința comună; c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia, astfel cum sunt definiți potrivit prevederilor art. 5, ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate; d) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere; e) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute. Ordinul de protecție provizoriu se comunică agresorului și victimei, iar obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinele de protecție provizorii devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen.

15. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 217/2003, ordinul de protecție provizoriu se emite de polițist și se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis, în termen de 24 de ore de la data emiterii. Procurorul decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție în termen de 48 de ore de la emiterea ordinului de protecție provizoriu, fiind posibile două ipoteze: 1. procurorul confirmă necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de polițist prin ordinul de protecție provizoriu și înaintează imediat ordinul de protecție provizoriu, însoțit de documentele care au stat la baza emiterii și confirmării

acestuia, judecătoriei competente, însoțit de o cerere pentru emiterea ordinului de protecție (situație în care durata inițială pentru care a fost dispus se prelungește, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt); 2. în cazul în care constată că nu mai este necesară menținerea măsurilor de protecție dispuse, procurorul poate dispune motivat încetarea măsurilor de protecție, cu menționarea momentului de la care acestea încetează. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de lipsa unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat contestația împotriva ordinului de protecție provizoriu, susținând că neconstituționalitatea dispozițiilor criticate în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție trebuie analizată prin raportare la disproporția față de prevederile Legii nr. 217/2003 referitoare la ordinul de protecție, întrucât soluția pronunțată pentru emiterea ordinului propriu-zis poate fi atacată, pe când hotărârea pronunțată privitor la ordinul provizoriu rămâne definitivă.

17. Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că, spre deosebire de ordinul de protecție provizoriu, care este emis de polițist pentru o durată de 5 zile și este confirmat de procuror, ordinul de protecție se emite de către instanța judecătorească pentru o durată de maximum 6 luni. Astfel, potrivit art. 38 alin. (1) din Legea nr. 217/2003, persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre obligațiile sau interdicțiile prevăzute de lege. Totodată, sub aspectul posibilității de atacare la instanța judecătorească a actelor prin care s-a dispus atât ordinul de protecție provizoriu, cât și ordinul de protecție, nu există diferențe între persoanele împotriva cărora s-au emis aceste ordine de protecție, deoarece, pe de o parte, ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă, hotărârea fiind definitivă, iar, pe de altă parte, hotărârea judecătorească prin care se soluționează cererea de emitere a ordinului de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile.

18. Așadar, Curtea constată că atât în cazul ordinului de protecție provizoriu (care este emis de polițist), cât și în cel al ordinului de protecție (care este emis de instanța de judecată), legiuitorul a prevăzut o singură cale de atac la instanța judecătorească, având în vedere situația premisă a emiterii unui ordin de protecție provizoriu, și anume existența un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică.

19. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 21 din Constituție, prin imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu consacră nici expres, dar nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept care este recunoscut doar în materie penală. De asemenea, nici art. 13 din Convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv”, nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, ci doar a posibilității de a se supune judecării unei instanțe naționale. Curtea a mai reținut că accesul la justiție, garantat de

prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 389 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 24 octombrie 2003, Decizia nr. 634 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 22 august 2007, Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010, Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 21).

20. Or, Curtea constată că textul de lege criticat prevede că persoana interesată are posibilitatea de a formula contestație la instanța judecătorească împotriva ordinului de protecție provizoriu, beneficiind, astfel, pe tot parcursul acestei proceduri, de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil și accesului liber la justiție.

21. Referitor la critica raportată la art. 129 din Constituție, privind exercitarea căilor de atac în condițiile legii, Curtea a stabilit că această normă din Legea fundamentală lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 510 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 mai 2010, Decizia nr. 1.341 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 3 decembrie 2010, și Decizia nr. 246 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 25 aprilie 2012). Totodată, Curtea a reținut că, în exercitarea prerogativelor sale privind reglementarea căilor de atac sau exceptarea de la exercitarea lor, legiuitorul trebuie să aibă în vedere și respectarea celorlalte principii și texte din Legea fundamentală (Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012).

22. Or, în cauza de față, Curtea constată că, prin reglementarea unei singure căi de atac — cea a contestației — împotriva ordinului de protecție provizoriu, fără posibilitatea ca hotărârea instanței judecătorești privind soluționarea contestației să mai poată fi atacată, nu se încalcă art. 21 și 129 din

Constituție, de vreme ce partea interesată beneficiază pe tot parcursul judecării contestației de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil, a dreptului la apărare și a dreptului la folosirea căilor de atac.

23. Referitor la aplicarea considerentelor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, precitată, invocate de autoarea excepției, prin care s-a constatat că eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate în primă instanță aduce atingere art. 129 din Constituție raportat la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul la apărare, reprezentând în același timp o încălcare a cerințelor unui proces echitabil, se observă că aceste susțineri nu pot fi primite. Astfel, considerentele invocate nu sunt aplicabile și în prezenta cauză, deoarece acestea se referă la materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice.

24. Referitor la invocarea considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, prin care s-a constatat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, este neconstituțională, se reține că acestea nu au incidență în cauza de față. Astfel, problema de drept constituțional soluționată de Curte prin acea decizie vizează încălcarea egalității juridice a cetățenilor în accesul la calea extraordinară de atac a recursului prin impunerea de către legiuitor a unui prag valoric al cererii evaluabile în bani. Așa cum a constatat Curtea la paragraful 28 al respectivei decizii, legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, însă acest tratament juridic diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional. Așadar, legiuitorul nu are îndreptățirea constituțională de a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, deoarece pune *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, în cauza de față, reglementarea criticată vizează lipsa unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care se soluționează contestația privind ordinul de protecție provizoriu, iar nu posibilitatea de a exercita recurs în funcție de valoarea pretenției cererii.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Cătălin Savu în Dosarul nr. 19.659/303/2019 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 35 alin. (5) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național de Medicină Sportivă, instituție subordonată Ministerului Sănătății

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național de Medicină Sportivă, instituție subordonată Ministerului Sănătății, ca urmare a reevaluării și a efectuării măsurărilor cadastrale, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Sănătății, împreună cu Ministerul Finanțelor, va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera modificările în anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 5 octombrie 2023.
Nr. 932.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național de Medicină Sportivă, instituție subordonată Ministerului Sănătății, care se modifică și a cărui valoare de inventar se actualizează

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
1	2	3	4	5	6
Administratorul: Institutul Național de Medicină Sportivă/CUI: 4283880					
35927	8.25.07	Clădire institut	Construcție policlinică C1 = D + P + 6E Sc = 517 mp Su demisol = 254,65 mp Su parter = 407,66 mp Su etaj I = 419,58 mp Turn etaj II su = 35,21 mp Etaj III su = 34,83 mp Etaj IV su = 34,53 mp Etaj V su = 35,29 mp Etaj VI su = 35,12 mp Magazie C2 = P Sc = 9 mp Suprafață teren = 726 mp CF nr. 200253	Municipiul București, sectorul 2, Bd. Basarabiei nr. 37—39	4.713.227

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, situate în județele Dâmbovița, Argeș, Bihor, Timiș, Buzău și Galați, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În conformitate cu prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil din inventarul centralizat	Persoana juridică — administrator al imobilului/CUI	Valoarea de inventar a bunului imobil înscris în inventarul centralizat (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil ce se înscrie în inventarul centralizat după trecerea părții de imobil în domeniul privat al statului (lei)
1.	103815 parțial	8.19.01	Imobil 2845 parțial	Țara: România; județul: Dâmbovița; municipiul Târgoviște; strada Nicolae Bălcescu nr. 2—4	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	16.893.376	Construcții: Pavilionul: F2 — suprafață construită = 40 mp; — valoarea contabilă = 18.706,34 lei; Pavilionul: F6 — suprafață construită = 14 mp; — valoarea contabilă = 2.598,08 lei; Pavilionul: G — suprafață construită = 66,49 mp; — valoarea contabilă = 1.657,25 lei; Pavilionul: G1 — suprafață construită = 243 mp; — valoarea contabilă = 4.971,77 lei; Pavilionul: K — suprafață construită = 365 mp; — valoarea contabilă = 2.227,40 lei; Pavilionul: P — suprafață construită = 59 mp; — valoarea contabilă = 6.269,79 lei; Pavilionul: P1 — suprafață construită = 79 mp; — valoarea contabilă = 21.984,12 lei; Pavilionul: S — suprafață construită = 44 mp; — valoarea contabilă = 222,21 lei Total valoare contabilă: Imobil 2845 — parțial = 58.636,96 lei CF nr. 75981 Târgoviște, nr. cadastral 75981	16.834.739,04
2.	103767 parțial	8.19.01	Imobil 401 parțial	Țara: România; județul: Argeș; municipiul Pitești; strada Negru Vodă nr. 55	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	18.127.198	Construcții: Pavilionul: E — suprafață construită = 241,30 mp; — valoarea contabilă = 39.000,00 lei; Pavilionul: I — suprafață construită = 142,93 mp; — valoarea contabilă = 40.000,00 lei; Pavilionul: J — suprafață construită = 105,30 mp; — valoarea contabilă = 34.800,00 lei; Pavilionul: P1 — suprafață construită = 56,10 mp; — valoarea contabilă = 23.400,00 lei; Pavilionul: P2 — suprafață construită = 63,51 mp; — valoarea contabilă = 24.600,00 lei; Pavilionul: P4 — suprafață construită = 82,79 mp; — valoarea contabilă = 21.400,00 lei; Pavilionul: P5 — suprafață construită = 72,84 mp; — valoarea contabilă = 28.600,00 lei; Pavilionul: P6 — suprafață construită = 97,59 mp; — valoarea contabilă = 30.400,00 lei; Pavilionul: P7 — suprafață construită = 97,59 mp; — valoarea contabilă = 30.400,00 lei Rețele: Rețea electrică aeriană — lungime 910 m; — valoarea contabilă = 6.100,00 lei Total valoare contabilă: Imobil 401 — parțial = 278.700,00 lei CF nr. 88796 Pitești, nr. cadastral 88796	17.848.498

Nr. crt.	Nr. M.F. Codul de clasificare	Denumirea imobilului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil din inventarul centralizat	Persoana juridică — administrator al imobilului/CUI	Valoarea de inventar a bunului imobil înscris în inventarul centralizat (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil ce se înscrie în inventarul centralizat după trecerea părții de imobil în domeniul privat al statului (lei)
3.	106727 parțial 8.19.01	Imobil 2537 parțial	Țara: România; județul: Bihor; comuna Copăcel	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	12.709.252	Construcții: Pavilionul: H — suprafață construită = 140 mp; — valoarea contabilă = 16.170,22 lei; Pavilionul: P — suprafață construită = 54 mp; — valoarea contabilă = 5.989,30 lei; Pavilionul: S7 — suprafață construită = 63,70 mp; — valoarea contabilă = 154,84 lei; Pavilionul: S8 — suprafață construită = 21,45 mp; — valoarea contabilă = 145,80 lei; Pavilionul: S9 — suprafață construită = 8 mp; — valoarea contabilă = 326,70 lei Total valoare contabilă: Imobil 2537 — parțial = 22.786,86 lei CF nr. 50516 Copăcel, nr. cadastral 50516	12.686.465,14
4.	106726 parțial 8.19.01	Imobil 538 parțial	Țara: România; județul: Bihor; comuna Oșorhei	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	12.762.653	Construcții: Pavilionul: B6 — suprafață construită = 131,12 mp; — valoarea contabilă = 8,10 lei. Total valoare contabilă: Imobil 538 — parțial = 8,10 lei CF nr. 55015 Oșorhei, nr. cadastral 55015	12.762.644,90
5.	103525 parțial 8.19.01	Imobil 2939 parțial	Țara: România; județul: Timiș; municipiul Lugoj; strada Andrei Mocioni nr. 30	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	4.962.591	Construcții: Pavilionul: C — suprafață construită = 108 mp; — valoarea contabilă = 54.332,64 lei; Pavilionul: D — suprafață construită = 42,25 mp; — valoarea contabilă = 8.514,66 lei; Pavilionul: E — suprafață construită = 264 mp; — valoarea contabilă = 21,60 lei Total valoare contabilă: Imobil 2939 — parțial = 62.868,90 lei CF nr. 406841 Lugoj, nr. cadastral 406841	4.899.722,10
6.	107050 parțial 8.19.01	Imobil 2957 parțial	Țara: România; județul: Buzău; comuna Vernești	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	11.022.962	Construcții: Pavilionul: N1, nr. cadastral 1304-C18 — suprafață construită = 48,27 mp; — valoarea contabilă = 21.025,78 lei; Pavilionul: N2, nr. cadastral 1304-C19 — suprafață construită = 133,16 mp; — valoarea contabilă = 44.648,22 lei Total valoare contabilă: Imobil 2957 — parțial = 65.674 lei CF nr. 24638 Vernești, nr. cadastral 1305; CF nr. 24640 Vernești, nr. cadastral 1304	10.957.288
7.	107047 parțial 8.19.01	Imobil 1576 parțial	Țara: România; județul: Galați; comuna Movileni	Ministerul Apărării Naționale — 11424532	912.161	Construcții: Pavilionul: A — suprafață construită = 114 mp; — valoarea contabilă = 1.988,23 lei; Pavilionul: A1 — suprafață construită = 114 mp; — valoarea contabilă = 1.988,23 lei; Pavilionul: A2 — suprafață construită = 114 mp; — valoarea contabilă = 391,78 lei; Pavilionul: A3 — suprafață construită = 114 mp; — valoarea contabilă = 2.816,66 lei; Pavilionul: A4 — suprafață construită = 228 mp; — valoarea contabilă = 23.282,93 lei;	685.783,06

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului din domeniul public al statului	Adresa poștală a bunului imobil din inventarul centralizat	Persoana juridică — administrator al imobilului/CUI	Valoarea de inventar a bunului imobil înscris în inventarul centralizat (lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, nr. CF/nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului imobil ce se înscrie în inventarul centralizat după trecerea părții de imobil în domeniul privat al statului (lei)
							Pavilionul: A5 — suprafață construită = 126 mp; — valoarea contabilă = 322,62 lei; Pavilionul: A6 — suprafață construită = 126 mp; — valoarea contabilă = 322,62 lei; Pavilionul: A7 — suprafață construită = 118 mp; — valoarea contabilă = 322,62 lei; Pavilionul: A8 — suprafață construită = 116 mp; — valoarea contabilă = 9.313,21 lei; Pavilionul: A9 — suprafață construită = 228 mp; — valoarea contabilă = 18.626,35 lei; Pavilionul: A10 — suprafață construită = 11 mp; — valoarea contabilă = 0,40 lei; Pavilionul: A11 — suprafață construită = 11 mp; — valoarea contabilă = 0,40 lei; Pavilionul: A12 — suprafață construită = 11 mp; — valoarea contabilă = 0,40 lei; Pavilionul: A13 — suprafață construită = 521 mp; — valoarea contabilă = 152.227,61 lei; Pavilionul: B1 — suprafață construită = 121 mp; — valoarea contabilă = 430,20 lei; Pavilionul: E — suprafață construită = 6 mp; — valoarea contabilă = 830,50 lei; Pavilionul: F1 — suprafață construită = 4 mp; — valoarea contabilă = 194,46 lei; Pavilionul: F2 — suprafață construită = 4 mp; — valoarea contabilă = 194,46 lei; Pavilionul: F3 — suprafață construită = 4 mp; — valoarea contabilă = 194,46 lei; Pavilionul: F4 — suprafață construită = 4 mp; — valoarea contabilă = 194,46 lei; Pavilionul: F5 — suprafață construită = 4 mp; — valoarea contabilă = 194,46 lei; Amenajări la teren Împrejmuire din sârmă ghimpată pe două rânduri de stâlpi — lungime 1.074 m; — valoarea contabilă = 12.540,88 lei Total valoare contabilă: Imobil 1576 — parțial = 226.377,94 lei CF nr. 100057 Movileni, nr. cadastral 100057; CF nr. 100278 Movileni, nr. cadastral 100278	
TOTAL GENERAL							715.052,76	

NOTĂ:

Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind constatarea încetării exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Corneliu Cîrstea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere prevederile art. 1 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, respectiv intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 19 septembrie 2023, ținând cont de Adresa Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului nr. 4.366/SRO din 29 septembrie 2023, înregistrată la cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.672 din 29 septembrie 2023 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/35.491/MA din 4 octombrie 2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea exercitării, funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, la data de 19 septembrie 2023, de către domnul Corneliu Cîrstea a funcției publice vacante din categoria înalților

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 10 octombrie 2023.
Nr. 424.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 20.275 din 3 octombrie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.783 din 4 octombrie 2023, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Satu Mare prin Adresa nr. 8.832 din 13 septembrie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 43.873/2023,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c1), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare pentru o perioadă al Serviciului juridic și contencios administrativ din cadrul Instituției Prefectului — Județul Satu Mare, exercită, de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 10 octombrie 2023.
Nr. 425.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Sorin Ștefan Decă
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Educației**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul educației prin Adresa înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/35.310/MA din 2 octombrie 2023, precum și Adresa Agenția Națională a Funcționarilor Publici nr. 45.999/2023, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 octombrie 2023, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria domnul Sorin Ștefan Decă, director general al Direcției generale înalților funcționari publici de secretar general adjunct pentru implementarea proiectului „România Educată”, exercită, al Ministerului Educației pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 10 octombrie 2023.
Nr. 426.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta Butunoiu
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Galați**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 20.081 din 2 octombrie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.749 din 3 octombrie 2023, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Galați prin adresele nr. 8.710 din 6 septembrie 2023 și nr. 9.326 din 22 septembrie 2023, precum și adresele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 42.752 și nr. 43.960/2023,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹) art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 18 octombrie 2023, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria doamna Nicoleta Butunoiu, șef serviciu, grad II, al Serviciului înalților funcționari publici de secretar general al Instituției juridic din cadrul Instituției Prefectului — Județul Galați, exercită, Prefectului — Județul Galați pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 10 octombrie 2023.
Nr. 427.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 476078